

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 4Co/324/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713217177  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1713217177.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, Michalská 9, Bratislava, proti odporcovi: M. P., nar. XX.XX.XXXX, B. P. XXX, K., o zaplatenie 114,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 13. marca 2015, č.k. 10C 39/2015-46, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 114,52 eur spolu s 8,15 % ročným úrokom z omeškania od 07.09.2014 do zaplatenia, a náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti návrh zamietol, a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa od odporcu návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 114,52 eur s 8,15 % ročným úrokom z omeškania od 10.12.2011 do zaplatenia titulom dlžného poistného. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 801 ods. 1, § 803 ods. 1 a § 517 ods. 2 Obč. zák. a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v časti istiny dôvodný, čo uznal aj odporca. Ohľadom požadovaných úrokov z omeškania uviedol, že nedostatok v doručovaní navrhovateľa mal vplyv na omeškanie odporcu, ktorému zánik poistenia nebol účinne oznámený doručením v písomnej forme, ale až doručením návrhu na začatie konania do vlastných rúk dňa 06.09.2014, z čoho vyvodil, že k omeškaniu odporcu došlo až dňom 07.09.2014, a preto návrh navrhovateľa v časti úroku z omeškania požadovaného nad rámec priznaného úroku z omeškania zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a navrhovateľovi, u ktorého skonštatoval plný úspech vo veci, priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur. Uviedol, že s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 58,58 eur, vychádzajúc zo zistenia, že trovy konania vo výške 75,08 eur (16,50 eur + 58,58 eur) sú neprimerané voči pohľadávke vo výške 114,52 eur, pričom trovy právneho zastúpenia zároveň nepovažoval s poukazom na skutkovú a právnu náročnosť prejednávanej veci, ktorá sa týka predmetu činnosti navrhovateľa, ani za účelne vynaložené. Preto priznal navrhovateľovi iba náhradu zaplateného súdneho poplatku, ktorého zaplatenie predstavuje podmienku konania, bez splnenia ktorej by nárok navrhovateľa nemohol prejsť.

Proti tomuto rozsudku, v časti týkajúcej sa trov konania, podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie, a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť, a uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu okrem už priznanej náhrady trov konania, aj trovy právneho zastúpenia vo výške 58,58 eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že

súd prvého stupňa v časti trov konania vec nesprávne právne posúdil tým, že na zistený skutkový stav aplikoval nepríslušnú právnu normu. Uviedol, že si uvedomuje skutočnosť, že rozdiel medzi požadovanou a priznanou náhradou trov konania sa javí ako nepatrný, avšak mal za to, že odôvodnenie rozhodnutia o znížení trov konania nemá oporu v zákone. Poukázal na to, že z dikcie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že aplikácia predmetného ustanovenia je možná iba v tom prípade, ak sú súbežne splnené podmienky, a to, že ide o drobný spor a hodnota vyčíslených trov konania je neprimeraná k výške uplatnenej pohľadávky. Mal za to, že v tomto konaní v žiadnom prípade nemožno hovoriť o neprimeranosti uplatnených trov, nakoľko tieto boli vyčíslené len za skutočne nevyhnutné úkony, potrebné pre úspešné uplatnenie práva, pričom suma 58,58 eur predstavuje najnižšie možné vyčíslenie trov konania. Zdôraznil, že v priebehu konania nevykonával žiadne nadbytočné úkony, za ktoré by si následne uplatňoval trovy konania, a náhradu trov právneho zastúpenia si uplatnil za dva účelne vynaložené právne úkony, a to prevzatie a prípravu veci a podanie žaloby.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania je založené jednak na nesprávnom právnom posúdení veci, a zároveň je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia a zmätočnosť vyslovených záverov, ktoré si navzájom odporujú.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci len čiastočný úspech, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá náhradu trov právo.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že navrhovateľ sa od odporcu návrhom domáhal zaplatenia 114,52 eur spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 10.12.2011 do zaplatenia, a že súd prvého stupňa rozhodol o veci samej tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 114,52 eur spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 07.09.2014 do zaplatenia, a vo zvyšnej časti požadovaného úroku z omeškania návrh navrhovateľa zamietol. Ak potom na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a konštatoval plný úspech navrhovateľa vo veci, založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci. Niet totiž pochýb o tom, že navrhovateľ nebol vo veci plne úspešný, keďže jeho návrh bol v časti zamietnutý, a preto aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. neprichádza do úvahy. V posudzovanej veci je možné konštatovať, že navrhovateľ mal úspech čiastočný. Keďže mal však neúspech len v nepatrnej časti, je na rozhodnutie o trovách konania potrebné aplikovať ust. § 142 ods. 3 O.s.p., a priznať mu plnú náhradu tých trov konania, ktoré boli účelne vynaložené na uplatnenie jeho práva. Ak súd prvého stupňa dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené, čo konštatuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, mal tento svoj záver riadne odôvodniť tak, aby bol zrozumiteľný a v odvolacom konaní preskúmateľný, a náhradu trov právneho zastúpenia ako nevynaložených účelne nepriznať.

Takto však súd prvého stupňa napriek svojmu záveru o tom, že trovy právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené, nepostupoval. Náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi nepriznal z úplne odlišného, a svoj vlastný záver o ich neúčelnom vynaložení popierajúceho dôvodu, keď náhradu za ne využijúc svoje moderačné právo v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nepriznal po vyhodnotení, že trovy konania v celkovej výške 75,08 eur sú voči pohľadávke vo výške 114,52 eur, ktorá je predmetom konania, neprimerané, čo len skonštatoval ako fakt bez akéhokoľvek odôvodnenia. Odvolací súd z napadnutého rozhodnutia nezistil, z akého dôvodu súd prvého stupňa aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď trovy

právneho zastúpenia nepovažoval za účelne vynaložené. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., teda zníženie alebo nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu ich neprimeranosti voči uplatnenej pohľadávke, prichádza do úvahy iba v prípade, že trovy konania boli účelne vynaložené, avšak ich výška je voči pohľadávke neprimeraná. Skutočnosť, že súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., a náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi z dôvodu neprimeranosti jej výšky nepriznal, evokuje potom záver, že ich vynaloženie považoval (v rozpore s vyššie uvedeným) za účelné. Akými úvahami sa pri posudzovaní (ne)primeranosti účelne vynaložených trov k pohľadávke spravoval, a na základe čoho vyhodnotil, že trovy konania, ktoré sú nižšie ako pohľadávka, sú vo vzťahu k nej neprimerané, však taktiež nevysvetlil. Keďže odôvodnenie použitia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v napadnutom rozhodnutí úplne abscentuje, nebolo ho možné v odvolacom konaní ani preskúmať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania je založené na nesprávnom a zároveň aj na nepreskúmateľnom právnom posúdení veci, a navyše si ešte aj protirečí, keď súd prvého stupňa na jednej strane využil svoje moderačné právo a náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi nepriznal, a na druhej strane trovy vynaložené na právne zastúpenie ani nepovažoval za účelne vynaložené.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne o trovách konania rozhodnúť, a svoje rozhodnutie riadne a zrozumiteľne odôvodniť tak, aby naň mohli účastníci konania reagovať, a aby bolo v prípadnom odvolacom konaní aj preskúmateľné.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.